

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7Co/72/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414207075  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:6414207075.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej : Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. F. XX, zastúpená: Združenie na ochranu spotrebiteľov BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, o zaplatenie 16.170,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 6C/159/2014-113 zo dňa 08. augusta 2017, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá a vo výroku IV. o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti **z o s t á v a** rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 1.880,48 Eur, vyčíslených úrokov z omeškania od 11.12.2010 do 03.11.2012 v sume 729,72 Eur a úrokov z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1.880,48 Eur od 21.01.2014 do zaplatenia. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 1.623,90 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 162,39 Eur od 11.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 162,39 Eur od 11.09.2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu žalobu zamietol. Vyslovil, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,92 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaná dňa 25.03.2009 podpísali zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 10.100 Eur ako spotrebný úver bezúčelový pre mladých, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti 14,60 %, za poplatok za správu úveru 1,99 Eur mesačne, pri výške splátky 162,39 Eur mesačne, splatnosti prvej splátky 10.04.2009 a s tým, že konečná splatnosť úveru bola určená 10.03.2019. Výzvou zo dňa 20.10.2009 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej omeškanie splátok ku dňu 30.09.2009 v celkovej výške 621,93 Eur a požiadala ju o úhradu v lehote 10 dní. Listom zo dňa 15.10.2012 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávku s príslušenstvom postúpil žalobcovi. Žalobca listom zo dňa 15.10.2012 oznámil žalovanej, že úver zosplatnil ku dňu 15.10.2012 a žiada o okamžité

uhradenie dlžnej sumy v celkovej výške 17.286,80 Eur ku 30.10.2012. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 27.09.2012 ako postupca uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej bola i pohľadávka vo vzťahu k žalovanej v celkovej výške 14.316,39 Eur. Podľa prílohy k tejto zmluve dátum poslednej úhrady od žalovanej bol 29.03.2010 a počet dní omeškania 1204.

3. Keďže žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) riadiť aj § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Národná banka Slovenska žalobcovi nevydala bankové povolenie a ten ani nie je oprávnený na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalobca nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) vedie NBS na svojom webovom sídle. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky. Opačným výkladom by postúpením pohľadávky, ktorá pozostáva zo splátok splatných v budúcnosti, inkasná spoločnosť prevzala práva a povinnosti banky čo do spravovania úveru vo vlastnom mene. V predmetnom prípade nebol dodržaný postup uložený zákonom, konkrétne § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca nepredložil doklad o tom, že jeho právny predchodca (banka) vyhlásil mimoriadnu splatnosť, a to že túto mimoriadnu splatnosť nevyhlásil svedčí aj skutočnosť, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru svojim podaním zo dňa 15.10.2012. Podľa písomného stanoviska žalobcu žalovaná uhradila celkom 547,01 Eur, pričom posledná úhrada bola realizovaná 29.03.2010. Na základe uvedeného Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia mohla postúpiť na žalobcu iba splátky splatné do 10.09.2012. Pokiaľ si žalobca uplatňoval nárok na 88 splátok za obdobie od 10.12.2011 do 10.03.2019 mohol mu byť ku dňu postúpenia pohľadávok priznaný iba nárok splatných splátok, a to za obdobie od 10.12.2011 do 11.09.2012, t.j. 10 splátok v celkovej sume 1.623,90 Eur. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, nakoľko na túto časť žaloby žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v dôsledku nesplnenia podmienok § 92 ods. 8 ZoB, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Úrok z omeškania priznal žalobcovi za jednotlivé splátky ku dňu ich splatnosti, teda vždy od nasledujúceho dňa splatnosti tej ktorej splátky.

4. V časti zaplatenia istiny 1.880,48 Eur spolu s úrokom z omeškania zastavil konanie s poukazom na ust. § 144 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), nakoľko žalobca v tejto časti využil dispozičné právo a vzal žalobu späť.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca nebol úspešným v spore a v prevažnej väčšine bola úspešná žalovaná (aj v rozsahu čiastočného späťvzatia by jej patrila náhrada trov konania s poukazom na § 256 ods. 1 CSP, kedy žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti a bol by povinný hradiť trovy konania žalovanej), preto žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,92 %.

6. V zákonom stanovenej lehote proti výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku zamietol žalobu, podal odvolanie žalobca. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil postúpenie pohľadávky na žalobcu. Na základe uzatvorenej zmluvy o úvere medzi bankou a žalovaným došlo k obchodno-právnomu záväzkovému vzťahu a peňažný záväzok žalovaného vznikol už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov. Dohoda o vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu záväzku dlžníka a týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho záväzku a závisí výlučne od vôle veriteľa. Považuje za absurdné, ak súd pod pojmom pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku rozumie len tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Podľa jeho názoru predstavuje ho zostatok dlhu žalovaného, ktorý vznikol poskytnutím peňažných prostriedkov, teda splatné splátky úveru, ale aj nezaplatené a doposiaľ nesplatené splátky úveru. Ani zo samotného znenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Ak by zákonodarca v predmetnom ustanovení mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný, potom by druhá veta bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade, ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať, a teda banka by nemala aké právo uplatňovať. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/228/2016,

Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Predmetné ustanovenie ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Nestotožňuje sa s právnym názorom súdu, že po postúpení pohľadávky nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná sa dostala do omeškania, uvedené termíny neplnila a postupcovi tým (resp. po postúpení pohľadávky žalobcovi) vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Postupca toto právo nevyužil a k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pristúpil až žalobca podaním zo dňa 15.10.2012. Spolu s postúpením pohľadávky na neho prešli všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015. Taktiež poukázal na čl. I bod 7 zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje právo na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. V bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi. Nakoľko § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahu medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení Zákona o bankách, pričom ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si v posudzovanom prípade dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona, a to v čl. I bod 7 zmluvy, resp. v bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/76/2016, 19Co/2/2016, 11Co/206/2015 a 11Co/11/2015. Predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitimáciu na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Ďalej poukázal na to, že zo systematického zaradenia ust. § 92 ods. 8 ZoB je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Uvedené vyplýva aj z § 4 ods. 5 ZoSÚ, v zmysle ktorého veriteľ môže postúpiť pohľadávku len ako to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou zákonodarca tento osobitný predpis definoval s poukazom na § 524 OZ. Ak by teda mienil ust. § 92 ods. 8 ZoB upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou. Preto splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením výzvy dlžníkovi na plnenie nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 ZoB. Napokon žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky bol v omeškaní po dobu 1204 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Preto zastáva názor, že postupca by konal v súlade s § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok úveru splatných od 10.10.2012 do 10.03.2019 spolu s príslušným úrokom z omeškania. Aktívnu vecnú legitimáciu preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu a prizná sa mu náhradu trov konania.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že po obdržaní odvolania mu porozumela iba v málo veciach. Pokiaľ žalobca poukazoval na veľa rozhodnutí iných súdov, je toho názoru, že každý prípad je osobitý, ani jeden prípad nie je rovnaký. Po vynesení rozsudku v danej veci celej rodine veľmi odľahlo a zdalo sa, že im začína lepší život a všetci do poslednej chvíle čakali, či sa žalobca odvolá alebo nie. Keďže peniaze ona ani jej mama osobne nikdy nevideli, o to viac im je ľúto, že by museli celú sumu splácať. Žiada zohľadniť situáciu, do ktorej sa dostali. Podaním doručeným Okresnému súdu Čadca 14.02.2018 vzniesla námietku premlčania.

8. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1

CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len výrokom o zamietnutí žaloby vo zvyšku a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ako aj procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Súd prvého stupňa správne vo veci konštatoval, že žalobca si uplatňuje nárok zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca vyvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore z tvrdenej právnej skutočnosti, že ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012 podľa ust. § 524 OZ od Slovenskej sporiteľne, a.s. ako pôvodného veriteľa - postupcu nadobudol žalovanú pohľadávku s príslušenstvom vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 0412665025zo dňa 25.03.2009. V danom prípade išlo nesporne o pohľadávku pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky, ktorá poskytla predmetný úver dlžníkovi - žalovanej. Z tohto dôvodu je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok ust. § 92 ods. 8 ZoB. Aj napriek tomu, že citované ustanovenie je systematicky zaradené v 14. časti ZoB upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, nie je možné vykladať ho zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinností banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromnoprávných vzťahov. Ak by sa pripustil takýto výklad, poprel by sa najúčinnější nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovaniu „neukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel ust. § 92 ods. 8 ZoB, a to je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Tomuto výkladu nasvedčuje aj dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu (pôvodne ust. § 92 ods. 7), ktorá doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. Úpravu podľa ust. § 92 ods. 8 ZoB je potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k ustanoveniam OZ o postúpení pohľadávky (lex generalia). V zmysle ust. § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, ktoré ustanovenie slúži na ochranu dlžníka. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok, keďže s každou pohľadávkou banky sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. ZoB, ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto povinnosti vyplývajú banke priamo zo zákona a prípadným postúpením pohľadávky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, keď nový veriteľ už nebude zo zákona povinný takéto tajomstvo zachovávať, keďže nie je bankou. Z ust. § 92 ods. 8 ZoB možno vyvodit', že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke (viď. rozhodnutia Krajský súd v Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015, Krajský súd v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajský súd v Žiline č. k. 5Co/48/2016-123, 11Co/79/2016-128, 7Co/199/2016-124).

11. Pokiaľ ide o časť žalovanej pohľadávky zodpovedajúcej splátkam splatné od 11.10.2012 do 10.03.2019 s istotou možno konštatovať, že ku dňu postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu, t.j. ku dňu 27.09.2012 nedošlo u žalovanej k omeškaniu so splnením tejto časti peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, nakoľko ich splatnosť nenastala pred postúpením pohľadávky dňa 27.09.2012, keďže právnym predchodcom žalobcu (bankou) nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru (žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru - teda aj splátok splatných v budúcnosti až po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky podaním zo dňa 15.10.2012).

12. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne konštatoval, že neboli preukázané naplnené podmienky ust. § 92 ods. 8 ZoB pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči žalovanému na žalobcu v časti splátok, ktoré boli splatné do budúcnosti. Z uvedeného dôvodu žalobca nemal aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie splátok splatných po 27.09.2012.

13. Žalobca v odvolaní ďalej poukazuje na bod 19.16 VOP, ktorým mal klient udeliť súhlas s postúpením pohľadávky. V zmysle tohto bodu „Klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premičané, alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“ Keďže ust. § 92 ods. 8 ZoB predpokladá naplnenie podmienok len pre platnosť takého postúpenia, pri ktorom nebol udelený súhlas klienta, odvolací súd skúmal, či vzhľadom na ustanovenie bodu 19.16 VOP v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bol platne udelený súhlas klienta s postúpením pohľadávok banky a dospel k záveru, že tomuto tak nie je, pretože toto ustanovenie VOP nie je platné. Ide totiž o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa § 53 ods. 1 OZ nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ treba pri posudzovaní neprijateľnosti (nekalosti) zmluvných podmienok porovnávať právnu pozíciu, v akej by spotrebiteľ bol podľa aplikovateľných vnútroštátnych predpisov (t.j. ako by danú situáciu upravovali dispozitívne zákonné normy), pokiaľ by také ustanovenie v zmluve nebolo. V prejednávanej veci je zjavné, že ak by ustanovenie bodu 19.16 VOP nebolo obsiahnuté vo VOP, aplikoval by sa zákonný zákaz postúpenia pohľadávok bankou bez splnenia osobitných podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 ZoB. Podľa názoru odvolacieho súdu tak ustanovenie tohto bodu VOP spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože zásadným spôsobom zjednodušuje pozíciu banky pri postupovaní pohľadávky. Postúpením pohľadávky pritom dochádza k zmene partnera dlžníka - spotrebiteľa, pred ktorým ho ust. § 92 ods. 8 ZoB má chrániť. Možno totiž predpokladať, že dlžník vstupuje do právneho vzťahu s bankou práve preto, že je to banka, teda regulovaný subjekt podliehajúci určitým pravidlám podnikania, obozretnosti, dôveryhodnosti a dohľadu príslušného regulátora. Okrem toho vstupuje do tohto vzťahu s dôverou, že citlivé údaje o jeho majetku a celkových majetkových pomeroch budú chránené pred zneužitím, resp. že každé ich sprístupnenie tretej osobe (okrem zákonom presne vymedzených výnimiek) sa bude diať s jeho súhlasom. Bod 19.16 VOP ho o túto ochranu oberá. Toto ustanovenie je obsiahnuté vo všeobecných podmienkach, teda vopred formulovanom dokumente, ktorý žalovaná musela akceptovať ako celok cez čl. I bod 10 zmluvy o splátkovom úvere č. 0412665025. Mohla ho odmietnuť jedine tým, že by odmietla uzavrieť zmluvu samotnú. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie nemohlo byť individuálne dojednané a je treba ho považovať za neprijateľnú, a teda neplatnú podmienku v zmluve o splátkovom úvere. Preto k postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť len za splnenia podmienok predpokladaných v ust. § 92 ods. 8 ZoB, ktoré však v danom prípade splnené neboli.

14. Napokon odvolateľ mal za to, že svoju aktívnu legitímáciu preukázal skutočnosťou, že predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu legitímáciu na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať, v súvislosti s čím poukázal i na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že vzhľadom na charakter daného sporu, ktorého predmetom sú záväzky zo spotrebiteľského vzťahu, je dôvodná zvýšená miera ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva zo spotrebiteľských právnych vzťahov, čo vyplýva okrem iného aj z ust. § 295 CSP, ktoré súdu dáva možnosť vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Pokiaľ teda aj v konaní žalovaná nepodala žiadne písomné vyjadrenie k žalobe a nárok žalobcu nepopierala, bolo povinnosťou súdu aj bez toho, aby sa žalovaná tohto dovoľavala, prihliadať na prípadnú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod brániaci uplatniť alebo priznať plnenie žalobcu voči žalovanej, ktorá je tu v pozícii spotrebiteľa, a preto správne žalobu zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nie je v spore vecne aktívne legitímovaný. V danom prípade nie je možné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, nakoľko Najvyšší súd v tomto rozhodnutí rozhodoval vo veci, ktorá mala iný skutkový stav a jeho právny názor nemožno aplikovať na predmetnú súdnu vec.

15. Rovnako nemožno prisvedčiť ani odvolacej námietke žalobcu, že účelom § 92 ZoB je len úprava z výnimiek bankového tajomstva, a že ust. § 92 ods. 8 cit. zákona nie je zákonným ustanovením, ktoré upravuje zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia. Práve citované ustanovenie je špeciálnou právnou úpravou, ktorá

upravuje náležitosti platného postúpenia pohľadávky, ako to už bolo konštatované v bode 10. tohto odôvodnenia. Pokiaľ teda neboli bankou splnené zákonné povinnosti v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB tak ako v súdnej veci, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

16. Na potvrdenie rovnakého právneho záveru odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/48/2016-123, 11Co/79/2016-128, 6Co/257/2016-230, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/219/22016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/122/2016, 24Co/84/2016, 10Co/282/2016.

17. K odvolacej námietke, že žalobca ako postupník mal právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, odvolací súd udáva, že oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru postupníkovi vznikne v prípade platného postúpenia pohľadávky. Ako bolo vyššie konštatované v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v časti splátok splatných v budúcnosti nakoľko nebol dodržaný postup upravený v ust. § 92 ods. 8 ZoB, preto žalobca nemohol ani vyhlásiť mimoriadnu splatnosť splátok, ktoré boli splatné od 11.10.2012 do 10.03.2019.

17. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním. V ostatnej časti zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

18. Pokiaľ žalovaná podaním doručeným súdu dňa 14.02.2018 vzniesla námietku premlčania, odvolací súd nemohol na ňu prihliadať, nakoľko žalovaná nepodala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie a predmetnú námietku vzniesla po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti rozsudku.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal proti odvolateľovi - žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)